

Sygn. akt III Ca 513/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SSO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SSO Teresa Kołeczko - Waclawik

Sędzia SSR (del.) Łukasz Malinowski

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko A. D. (1)

o alimenty

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt III RC 1021/13

oddala apelację.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Leszek Dąbek SSO Teresa Kołeczko-Waclawik

Sygn. akt III Ca 513/16

UZASADNIENIE

Powód T. D. ostatecznie żądał zasądzenia na jego rzecz

od pozwanej A. D. (2) alimentów w kwotach po 1.200zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia się pozwanej w ich płatności oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, iż kontynuuje naukę i nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Pozwana jest jego matką, mieszka obecnie w Wielkiej Brytanii, ma dobrą sytuację materialną i pomimo kilkakrotnych próśb jego ojca odmówiła jakiegokolwiek pomocy w jego utrzymaniu.

Pozwana A. D. (2) wniosła o oddalenie powództwa

i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Twierdziłam, że wywiązuje się z obowiązku alimentacji powoda, gdyż w wyroku rozwiązującym jej małżeństwo ojciec powoda zobowiązał się do utrzymania syna

w zamian za co ona miała utrzymywać mieszkającą z nią wspólnie w Wielkiej Brytanii córkę.

Sąd Rejonowy w Zabrze w wyroku z dnia 28 12 2015r. zasądził

od pozwanej na rzecz powoda alimenty w kwotach po 750zł miesięcznie za okres od 10 12 2013r. do 31 05 2015r. oraz w kwotach po 1.000zł od dnia 21 05 2015r.

z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności rat alimentacyjnych, oddalił powództwo w pozostałej części, nie obciążył pozwanej kosztami procesu oraz nadał wyrokowi w części zasadzającej alimenty rygor natychmiastowej wykonalności.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach wyroku przywołał regulacje art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o. i dokonał poczynionych ustaleń faktycznych. Następnie

w konkluzji przyjął, że wobec tego, iż możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanej są większe niż możliwości jego ojca i w mniejszym stopniu uczestniczy ona w procesie wychowywania i opieki nad powodem, spoczywa na niej „w przeważającym stopniu ciężar obowiązku alimentacyjnego”. Wziął po uwagę usprawiedliwione potrzeby powoda oraz fakt, że obowiązek alimentacyjny obciąża obu rodziców i uznał,

że zasądzone alimenty są adekwatne do potrzeb powoda oraz możliwości zarobkowych pozwanej. O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 102 k.p.c. a rygor natychmiastowej wykonalności nadała wyrokowi w oparciu o regulację art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana A. D. (2)** w części uwzględniającej powództwo ponad kwotę 500zł alimentów miesięcznie, która wnosil

o jego zmianę przez oddalenie powództwa w pozostałej części oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, bądź uchylenie wyroku w zaskarżonej części

i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucała, że przy ferowaniu wyroku popełniono wskazane w apelacji błędy przy konstruowaniu podstawy faktycznej orzeczenia oraz naruszono prawo materialne, regulację art. 135 § 1 k.r.o. w sposób podany w apelacji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulacje prawne zawarte

w art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają oraz potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Wbrew zarzutowi apelacji nie zachodzi sprzeczność pomiędzy poczynionymi ustaleniami a treścią zebranego w sprawie materiału oraz nie naruszono przy konstruowaniu podstawy faktycznej orzeczenia oraz wskazanych w apelacji regulacji prawa procesowego, gdyż w ich ramach skarżący w istocie nie kwestionuje ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego lecz dokonana przez ten Sąd ich ocenę prawną.

Dlatego zarzuty te nie mają wpływu na powyższą ocenę.

W oparciu o bezsporne twierdzenia pozwanej zawarte w piśmie procesowym z dnia 12 05 2016r. (art. 230 k.p.c.) uzupełniono podstawę faktyczną ustalając dodatkowo, że po wydaniu zaskarżonego orzeczenia zmniejszyły się dochody pozwanej do wysokości 1.900 funtów brytyjskich miesięcznie.

Z tych też względów Sąd odwoławczy - z powyższą modyfikacją - przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Prawidłowa jest także - w swym ogólnym zarysie - dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego.

Pozwana jest matką powoda, który kontynuuje naukę i z tej przyczyny nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać, stąd też Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że z mocy art. 133 § 1 k.r.o. ciąży na niej obowiązek jego alimentacji.

Powód liczy obecnie ponad 20 lat i z uwagi na swój wiek nie wymaga stałej pieczy rodziców.

Mieszka wspólnie ojcem, który ponosi koszty mieszkania w wysokości 230 zł miesięcznie.

Trafnie podnosi apelacja przy ferowaniu zaskarżonego wyroku zawyżono jego pozostałe koszty utrzymania zaliczając do nich bezzasadnie koszty: paliwa

do samochodu, jego ubezpieczenia i przeglądów oraz wydatków na rozrywki

w wysokości przekraczającej kwotę 100zł miesięcznie.

Przy pominięciu tych kosztów oraz ponoszonych przez jego ojca kosztów utrzymania mieszkania i kosztów opłat na TV (230zł i 40zł miesięcznie) niezbędne koszty utrzymania powoda zamykają się co najmniej kwotą **1.298zł** miesięcznie (200zł ubrania, 400zł wyżywienie, 80zł lekarstwa i witaminy, 50zł siłownia, 60zł basen, 100zł rozrywka, 77zł przybory szkolne, 121zł wydatki szkolne, 100zł kserowania materiałów szkolnych, 80zł opłaty za Internet", 30zł opłat za telefon komórkowy, nie ustalono kosztów środków czystości).

Ojciec powoda liczy 50 lat, jest rencistą i poza rentą w wysokości 720zł netto miesięcznie uzyskuje dodatkowe dochody z prac dorywczych w wysokości około 1000zł.

Jego łączne dochody zamykają się zatem kwotą około 1,720zł netto miesięcznie i z uwagi na ponoszone własne koszty utrzymania - poza wskazanymi powyżej kosztami utrzymania mieszkania oraz TV - tylko w nieznacnej części jest

w stanie partycypować w pozostałych kosztach utrzymania syna.

Pozwana nie ponosi już obecnie kosztów utrzymania córki.

Jest osobą dobrze sytuowaną materialnie w chwili wyrokowania jej łączne dochody wynosiły **1.960 funtów brytyjskich netto**, a koszty jej utrzymania **1.190 funtów brytyjskich** miesięcznie.

Jakkolwiek po wydaniu zaskarżonego wyroku jej dochody zmniejszyły się

do około **1.900 funtów brytyjskich** miesięcznie i formalnie przewyższają one ustalone przez Sąd Rejonowy koszty jej utrzymania, to przy ich zracjonalizowaniu i tym samym ich obniżeniu jest w stanie płacić zasądzone alimenty (np. zmniejszenie opłat za internet 150 funtów brytyjskich miesięcznie, podjęcia pertraktacji z jej kredytodawcami w celu przedłużenia okresu spłaty zaciągniętych kredytów i obniżenia miesięcznego obciążenia z tytułu spłaty rat: 385 i 350 funtów brytyjskich miesięcznie łącznie 735 funtów brytyjskich).

Czyni to apelacje bezzasadną w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i z jej mocy prowadziło do oddalenia apelacji skarżącej.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiadaj prawu i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.